

[Bollerup Madsen.]

saa alene af den Grund vil een Kommission for hele Omraadet være at foretrække.

Jeg understreger stærkt, at der maa foretages en effektiv Sikring af Kysterne, ellers æder Strømmen videre. Det har netop dette Efteraars Højvande givet stærkt Bevis paa, idet nogle Høfder, som Vandbygningsvæsenet i Sommer har opført, er slaaet i Stykker af Efteraarstormene. Og ingen kan være tjent med, at det ene Stykke Land af Danmarks Jord efter det andet saaledes forsvinder. Der har ogsaa været Tale om en Indsnævring af Udløbet i Havet for paa denne Maade at begrænse den stærke Indstrømning af Vand, men Sagskundskaben er saa vidt mig bekendt herimod, fordi Strømmen derved vilde blive stærkere og yderligere vanskeliggøre Sejladsen gennem Indløbet. Saa der er ikke anden Udvej tilbage end at sikre Kysterne.

Som allerede nævnt ser jeg ogsaa et uhyre stort Beskæftigelsesmoment i Sagen, og med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse er Kultivering af Jord efter min Mening noget af det i saa Henseende taknemmeligste, fordi Arbejdet her ikke ophører, naar den første Kultivering er sket. Derefter skal Jorden dyrkes, Bygninger opføres, Produkterne transporteres og forhandles, kort sagt, det giver alsidig og varig Beskæftigelse. Jeg har derfor ogsaa altid med stor Interesse fulgt med, naar den nuværende højtærede Justitsminister i sit tidligere høje Embede som Socialminister beskæftigede sig med dansk Kolonisation i Udlandet, men Resultatet viste jo altid, at Vanskelighederne var større, end de kunde overvindes, og derfor tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa disse store indenlandske Opgaver og henstiller at sætte Kræfterne ind herpaa, og de nordjyske Amter byder netop i saa Henseende paa store Muligheder. Den store Vildmose er paa det nærmeste opdyrket, men foruden de her nævnte Arealer ved Limfjorden, ca. 40 000 Tdr. Land direkte — og lige saa meget indirekte — interesseret Jord, der kan anvendes og indvindes, findes der i Aalborg og Hjørring Amter endnu ca. 48 000 Tdr. Land i sammenhængende Omraader fra 200 til 8 000 ha, altsammen Jord, der er egnet til Kultivering; i disse Tal er ikke medregnet de forskellige mindre Arealer, som Grundforbedringsudvalgene beskæftiger sig med.

Jeg har følt mig forpligtet til at fremdrage disse Sager fra min Landsdel, ogsaa fordi jeg har den Opfattelse, at noget af det vigtigste for Tiden er at skaffe Beskæftigelse til Landets Ungdom, saa at ogsaa den

opvoksende Slægt kan finde en Plads i det arbejdende Samfund; de unge har i de senere Aar paa Grund af Landenes Afspæringer haft haarde Vilkaar. Jeg tillader mig derfor ogsaa at henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa de Opgaver, jeg her har haft den Ære at nævne for det høje Ting.

Men ogsaa den nationaløkonomiske Interesse ligger efter min Mening lige for. Store Dele af de nævnte Arealer vil være velegnede til Kornavl, og Erfaringen viser, at netop saadan opdyrket Marskjord giver rig Afgrøde. Paa en hel Del Jord vil der efter sagkyndiges Mening med stort Held kunne dyrkes Hvede. Her er altsaa Muligheder for store Besparelser paa Kontoen for Indførsel af Korn, hvilket jo falder godt i Traad med de Tanker, som ligger til Grund for den nugældende Kornlov. Her er ikke Tale om en Overbelastning af Landbrugets nuværende Grene; der er tværtimod Tale om nye Indtjeningsmuligheder. Jeg skal derfor, idet jeg paakalder det høje Tings Interesse for Sagen, tillade mig at henstille saavel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder som til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, at de vil tage disse mine Udtalelser og Oplysninger under villig Overvejelse og nedsætte en Kommission, hvis Myndighed ikke ophører ved Sogneskel eller Amtsskel. Kun derved skabes Mulighed for en rationel Løsning. Jeg forudsætter samtidig, at der til de nævnte Arbejder maa blive ydet det samme Stats-tilskud som til de almindelige Grundforbedringsarbejder. Gennem tre Menneskealdrer har Beboerne ved Limfjorden kæmpet mod Havets lumske og voldsomme Overfald. De kan ikke magte Opgaven alene, og det maa derfor være baade berettiget og hensigtsmæssigt, at Staten tager Ledelsen i sin Haand og yder passende Bistand i økonomisk Henseende.

Hans Pinstrup: Som det formentlig vil være den højtærede Socialminister bekendt, er der i Fiskerikredse betydelig Utilfredshed med Ulykkesforsikringsloven og meget stærke Ønsker fremme om at faa en Ændring i den og en Ændring i Ulykkesforbundets Vedtægter for Fiskeriafdelingen. Blandt andet fra Fiskere fra Læsø har jeg modtaget Klager og Besværinger over de nugældende Lovbestemmelser, som man finder ubillige over for Fiskerne. Man ønsker at komme tilbage til Princippet i Ulykkesforsikringsloven af 1927, hvis Hovedregel var, at alle Fiskere, der havde mindst $\frac{3}{5}$ af deres Aarsindtægt ved Fiskeri,